

Sted i danske Lov. Tidligere var det derimod medtaget baade Præstegaardsjorder og andre hidtil tiendefrie Jorder, men efter at Folkethinget i det omtalte Lovforslag har vedtaget en Bestemmelse af den Art, jeg før nævnte, er det naturligt, at man indskrænker det foreliggende Lovforslag netop til det Omfang, det nu har. Tidsfristen, som i det forrige Lovforslag var sat til 10 Aar, er her udvidet til 15 Aar, men dersom Regjeringen skulde ville gaa ind paa dette Lovforslag, og hvis man tror, at Billighed fordrer det, vil jeg, som sagt, ogsaa være villig til at gaa ind paa en længere Tidsfrist i saa Henseende. Der er dernæst gjort et Forsøg paa at sætte denne Afgift saa lille, som det paa nogen Maade passende kunde se. For det Første er det her foreslaaet, at der til Grund for den største Fordring, der skulde kunne gøres i Henhold til det omtalte Sted i danske Lov, skal lægges det laveste Bederlag for Præstetienden, som findes i vedkommende Sogn, og dernæst er der yderligere gjort Forslag om, at de, som ville imødefomme Lovens Bud og den Fordring, som Statskassen dertgjennem faar, skulde kunne faae en betydelig Nedsættelse i Afgiften, idet nemlig de Jordetiere, som strax vilde yde det fulde Beløb, der fordrer i Henhold til Lovens Bestemmelse, skulde have en Gfærgivelse for hele Fremtiden af $\frac{1}{3}$ af det, de ellers vilde komme til at yde. Der er altsaa her, som man ser, gjort betydelige Formindskelser i de Fordringer, som bleve stillede forrige Gång, og efter den Modstand, som da fremkom fra Regjeringens Side, var det naturligvis nødvendigt at se, om der ikke paa denne Måde skulde kunne erholdes et Resultat ved dens Hjælp eller med dens Billigelse. — §§ 4, 5 og 6 danne Grundlaget for det Regulativ, som skal udarbejdes af Indenrigsministeriet med Hensyn til Sagens Ordning. At Omkostningerne ved Lovens Gjennemførelse bæres af Statskassen, finder jeg er aldeles retfærdigt, da det er denne, som skal have den Fordel, som tilsigtes ved Lovforslaget. I den sidste Paragraf er der udtrykkelig udtalt Noget, som maasse kan siges at følge af sig selv, men som dog ikke er uvigtigt, nemlig dette, at det bliver aldeles klart, at den Recognition, hvormed her

er Tale, ikke er nogen personlig Ydelse, men en Ydelse af Jorden, der træder i Stedet for den Hjælp, som Kirken i ældre Tid har faaet til sin Opretholdelse, men som i de senere Aar er bleven forandret til en fast Afgift af Jorden, saaledes at det altsaa ikke kan misforstås, at det ikke er nogen personlig, men en paa Jorden hvilende Afgift, dette Lovforslag omhandler. Dette er saa meget vigtigere, som det vil erindres, at det har været forlaaet, at alle personlige Ydelser for kirkelige Handlinger skulde bortfalde, thi dersom en Lov af den Art kom i Stand, vilde man risikere, at nogle af de mest velhavende Folk her i Landet kunde faae deres Sjælsorg og deres kirkelige Handlinger ydede gratis; i det Mindste vilde det da alene afhænge af deres frie Villie, om de vilde yde Noget eller ikke, hvilket forekommer mig urigtigt. Jeg skal foreløbig indskrænke mig til disse oplysende Bemærkninger om det Standpunkt, hvorpaa jeg har stillet mig ved Affattelsen og Indbringelsen af dette Forslag her i Thinget, men forbeholde mig senere at svare paa, hvad der mulig maatte fremkomme.

Conseilspræsidenten: Hvorledes det cerede Thing vil stille sig til det foreliggende Lovforslag, vilde vi jo faae at se, naar Spørgsmaalet om Sagens Overgang til 2den Behandling kommer til Afstemning. Det Lovforslag, som forelaa ifjor, havde jo den Stjæbne ikke at komme til 2den Behandling. Det Lovforslag, som er fremkommet i Aar, er i sit væsentlige Indhold ikke meget forskjelligt fra det, som fremkom ifjor. Det har faaet et andet Navn, det er blevet renset for de Smaafeil, som fandtes i det fra ifjor, det omfatter i Aar kun Sædegaardseterne og gaar ud paa at paalægge dem en Forpligtelse til at give et Bederlag i Stedet for Tienden. Jeg skal ikke komme videre ind paa dette Spørgsmaals nærmere Drøftelse. Det blev ifjor meget udførligt behandlet her fra forskjellige Sider, ligesom ogsaa den høitærede Indenrigsminister har haft Veilighed til at udtale sig meget vidtløstigt derom, og i den forandrede Skikkelse, hvort Lovforslaget nu er fremkommet, staar det for Regjeringen, ganske ligesom det stod ifjor, nemlig som uantageligt